Nr 39

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1948 r.

141

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1947 r.

w sprawie częściowej zmiany zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1947 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Monopol Spirytusowy“ (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 27) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 238), zarządzam, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1947 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego (Monitor Polski Nr 39, poz. 606) wprowadza się następujące zmiany:

1. § 7. otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Do Biura Ekonomicznego należy:

1) opracowywanie zasad polityki gospodarczej Państwowego Monopolu Spirytusowego na podstawie badań konsumcji, stanu rynku, poziomu cen i kosztów własnych: ogólna sprawozdawczość oraz nadzór nad naukową i prasową akcją wydawniczą;

2) opracowywanie zasad i wytycznych dla poszczególnych Biur do sporządzania planów zaopatrzenia, produkcji, zbytu i planu finansowo-gospodarczego; koordynacja opracowywanych planów i ustalanie ich ostatecznej redakcji, kontrola wykonania planów; opracowywanie wytycznych do ustalania norm wydajności pracy;

3) inspekcje zakładów monopolowych, a na zlecenie Naczelnego Dyrektora także poszczególnych komórek organizacyjnych Dyrekcji;

4) statystyka ekonomiczna i przemysłowa;

2. § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Biuro Ekonomiczne dzieli się na następujące Wydziały:

1) Wydział Badawczy,

2) Wydział Planowania,

3) Wydział Kontroli,

4) Wydział Statystyki“.

3. Po § 13 wstawia się nowe §§ 13a, 13b, 13c i 13d o brzmieniu:

„§ 13a. Do Wydziału Badawczego należy:

a) opracowywanie zasad polityki gospodarczej Państwowego Monopolu Spirytusowego na podstawie badań konsumcji, stanu rynku, poziomu cen i kosztów własnych,

b) badanie polityki spirytusowej i ustawodawstwa spirytusowego zagranicą,

c) opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń oraz instrukcji i zarządzeń normatywnych Państwowego Monopolu Spirytusowego,

d) nadzór nad naukową i prasową akcją wydawniczą.

§ 13b. Do Wydziału Planowania należy:

a) opracowywanie zasad i wytycznych dla poszczególnych Biur do sporządzania planów gospodarczych,

b) koordynacja opracowywanych planów i ustalanie ich ostatecznej redakcji,

c) kontrola wykonania planów,

d) ustalanie programów fabrykacyjnych przy współdziałaniu Biura Produkcji,

e) opracowywanie wytycznych do ustalania norm wydajności pracy,

f) opracowywanie wstępnej kalkulacji ceny nabycia spirytusu przy współdziałaniu z Biurem Zaopatrzenia,

g) opracowywanie wstępnej kalkulacji cen sprzedażnych spirytusu niekonsumcyjnego i olejów fuzlowych przy współdziałaniu z Biurem Zbytu,

h) opracowywanie wstępnej kalkulacji cen sprzedażnych wódek oraz spirytusu konsumcyjnego przy współdziałaniu z Biurem Zbytu.

§ 13c. Do Wydziału Kontroli należy:

a) ustalanie zasad i wytycznych inspekcji zakładów monopolowych,
b) przeprowadzanie inspekcji zakładów monopolowych,
c) przeprowadzanie inspekcji Biur i Wydziałów Dyrekcji na zlecenie Naczelnego Dyrektora.

§ 13d. Do Wydziału Statystyki należy:

a) opracowywanie sprawozdań z działalności Państwowego Monopolu Spirytusowego,
b) prowadzenie statystyki ekonomicznej i przemysłowej".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) Konstanty Dąbrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 27 marca 1948 r. Nr 32, poz. 139).

142

OKÓLNIK

z dnia 5 kwietnia 1948 r.

w sprawie współudziału Prokuratorii Generalnej z władzami skarbowymi w postępowaniu hipotecznym, upadłościowym i egzekucyjnym.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) oraz w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1933 r. o zmianie ustroju Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 151) upoważniającym władze państwowe do samodzielnego zastępstwa w postępowaniu hipotecznym, upadłościowym i egzekucyjnym bez potrzeby wykazywania się pełnomocnictwem Prokuratorii Generalnej, wyjąwszy przypadki sporów w toku tego postępowania oraz wnoszenia skargi i środków prawnych, pozostawionych nadal wyłacznej właściwości Prokuratorii — Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prokuratorią Generalną zarządza, co następuje:

I. Współudział Prokuratorii Generalnej w postępowaniu hipotecznym.

1) Wszelkie czynności, związane z wyjednywaniem hipotek, zabezpieczających zaległości podatkowe, powinny załatwiać urzędy skarbowe (rewizyjne) zasadniczo we własnym zakresie działania, bez uciekania się do pośrednictwa Prokuratorii.

Wyjątkowo tylko w sprawach budzących wątpliwości lub nastręczających poważniejsze trudności natury prawnej, zwłaszcza ze względu na skomplikowany stan hipoteczny odnośnej nieruchomości, mają urzędy skarbowe zwracać się do Prokuratorii o udzielenie porady prawnej, a nawet o całkowite przejęcie załatwienia danej sprawy we własnym zakresie działania.

Jeśliby wskutek odmowy uwzględnienia wniosku urzędu skarbowego o wpis hipoteki powstała konieczność wniesienia środka prawnego, urząd skarbowy z uwagi na miesięczny termin do wniesienia skargi (art. 48 pr. o ks. wiecz.) powinien niezwłocznie po powzięciu wiadomości o treści niekorzystnego dla Skarbu Państwa postanowienia sądu zwrócić się do Prokuratorii o interwencję.

2) Skreślenie hipotek, zabezpieczających zaległości podatkowe, które zostały w całości uiszczone lub zarządzeniem właściwej władzy skarbowej umorzone, powinno nastąpić z urzędu, bez względu na wysokość zabezpieczonych kwot podatkowych.

Ograniczenie zabezpieczenia hipotecznego w razie częściowego tylko uiszczenia przez podatnika zabezpieczonych kwot zaległości podatkowych lub częściowego tylko umorzenia przez właściwą władzę skarbową tych zaległości — może być dokonane na wniosek zainteresowanego, przy czym w przypadkach tych następuje tylko odpowiednie zmniejszenie sumy wpisu hipotecznego do wysokości nieuiszczonej lub nieumorzonej części pretensji Skarbu Państwa łącznie z należnościami ubocznymi.

Wyrażenie zgody na skreślenie lub ograniczenie zabezpieczenia hipotecznego w przypadkach wyżej podanych, pozostawia się właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym).

3) Zwolnienie części nieruchomości albo jednej lub kilku spośród większej ilości nieruchomości spod obciążenia hipotecznego z tytułu zaległości podatkowych na rzecz Skarbu, bez uprzedniej spłaty zabezpieczonej sumy, jak również ustąpienie pierwszeństwa hipotecznego dla pożyczek zaciąganych przez podatników —może nastąpić na uzasadnioną prośbę zainteresowanych na następujących zasadach:

Do podań powinni zainteresowani dołączyć:

a) wyciąg z księgi wieczystej obciążonej nieruchomości,

b) zaświadczenie Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych o wysokości sumy na jaką została oszacowana nieruchomość budynkowa do ustalenia wysokości ubezpieczenia za ostatni rok; jeżeli chodzi o nieruchomość gruntową, sporządzenie oszacowania może zarządzić urząd skarbowy przez biegłych powołanych dla spraw podatku od nabycia praw majątkowych, pod warunkiem złożenia przez zainteresowaną osobę do depozytu kasy urzędu skarbowego zaliczki na koszty oszacowania w wysokości wyznaczonej przez urząd. Zaliczkę należy wyznaczać w takiej wysokości, aby wystarczała na całkowite pokrycie wspomnianych kosztów.

Podatnicy, którzy nie zaopatrzą swych podań w wyżej wskazane załączniki winni być o to wezwani.

Wniesione podania kieruje urząd skarbowy (rewizyjny) z odpowiednimi wnioskami do izby skarbowej, dołączając wykazy, zawierające dokładną sumę zaległości podatkowych zabezpieczonych hipotecznie ze wskazaniem, o ile stan tych zaległości uległ w międzyczasie zmianie.

Przy opiniowaniu powyższych podań oraz wydawaniu decyzji obowiązane są władze skarbowe przestrzegać następujących zasad:

a) aby zaległości podatkowe zabezpieczone hipotecznie łącznie z poprzedzającymi je obciążeniami oraz ewent. pożyczką, która ma być zaciągnięta, mieściły się w połowie wartości szacunkowej odnośnej nieruchomości,

b) aby przed dokonaniem zmian w hipotece podatnik uiścił stosowną część zabezpieczonych zaległości, odpowiednio do zachodzących okoliczności.

Od powyższych zasad mogą władze skarbowe odstąpić w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, a zwłaszcza wtedy, gdy zaciągane przez podatników pożyczki mają służyć wyłącznie na pokrycie zapadłych rat pierwotnie zaciągniętych pożyczek u tego samego wierzyciela, korzystających z pierwszeństwa hipotecznego przed zaległościami podatkowymi.

Na podstawie wniosków otrzymanych z urzędów skarbowych (rewizyjnych) izby skarbowe przedstawiają ze swej strony odpowiednie wnioski właściwym urzędom Prokuratorii Generalnej.

Ministerstwo Skarbu zauważa, że przy załatwianiu wniosków izb skarbowych w sprawie ustępowania pierwszeństwa lub zwalniania spod obciążenia hipotecznego — Prokuratoria Generalna powołaną jest do opiniowania, czy z uwagi na szczególne okoliczności sprawy, lub nasuwające się wątpliwości natury prawnej interes Skarbu Państwa nie będzie narażony na szkodę, co uzasadniać może odmowne załatwienie podania zainteresowanych podatników. Wobec tego przed otrzymaniem odpowiedzi Prokuratorii w sprawie wniosków, o których wyżej mowa, należy wstrzymywać się z udzielaniem osobom zainteresowanym jakichkolwiek informacyj co do sposobu załatwienia złożonych przez nich podań, powziętą zaś w tej mierze decyzję doręczyć dopiero po uprzednim upewnieniu się, czy Prokuratoria Generalna nie podnosi obiekcji przeciwko wnioskowi Izby Skarbowej.

W przypadkach wyjątkowych, które ze względu na interes Skarbu Państwa lub uzasadniony interes petenta wymagają natychmiastowego załatwienia, oraz w których przychylnie załatwienie podania o zwolnienie spod obciążenia hipotecznego lub o ustąpienie pierwszeństwa nie nasuwa wątpliwości, suma zaś zabezpieczonych zaległości podatkowych nie przekracza kwoty 500.000 zł mogą izby skarbowe zaniechać zwracania się z wnioskiem do Prokuratorii Generalnej i załatwić dotyczące czynności hipoteczne we własnym zakresie działania na mocy uprawnień przewidzianych w art. 1 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. Wnioski w tej materii mają być aprobowane przez Obywateli Dyrektorów Izb Skarbowych.

Sprawy zabezpieczeń hipotecznych należności ściąganych przez zastępcze władze egzekucyjne załatwiają te władze we własnym zakresie.

II. Współudział Prokuratorii Generalnej w postępowaniu upadłościowym.

W zakresie postępowania upadłościowego czynności związane ze zgłaszaniem do zarządu masy upadłości zaległości podatkowych, przypadających od upadłych podatników oraz z dopilnowaniem przyjęcia zgłoszonych pretensji Skarbu do pasywów masy upadłości i ściągnięcia tych pretensji, jak również czynności przewidziane w art. 140—150 powołanego dekretu o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, powinny załatwiać urzędy skarbowe (rewizyjne) we własnym zakresie działania.

W razie jednak nasuwających się w toku postępowania upadłościowego trudności natury prawnej, bądź też w razie stwierdzenia uchybień w działalności zarządu masy upadłościowej należy zwracać się o wyjaśnienie lub interwencję do Prokuratorii Generalnej (np. w razie, gdyby zarząd masy odmówił przyjęcia zgłoszonych pretensji, sprzeciwił się przyznaniu służącego jej przywileju, bądź gdy uchwała rady wierzycieli lub zgromadzenia wierzycieli narusza — zdaniem urzędu skarbowego — interes Skarbu Państwa).

III Współudział Prokuratorii Generalnej w postępowaniu egzekucyjnym do majątków nieruchomych

Wszelkie czynności związane z tym postępowaniem, jak wyjednywanie sądowych klauzul wyko-

nalności, uzyskiwanie zakazów zbycia nieruchomości niehipotekowanych, zgłaszanie zaległości podatkowych do przymusowych przetargów nieruchomości itp.—powinny urzędy skarbowe (rewizyjne) załatwiać we własnym zakresie działania, a tylko w razie potrzeby mają zasięgać porady Prokuratorii w poszczególnych kwestiach nastręczających poważniejsze wątpliwości.

Natomiast, jeżeli z góry można przewidywać, iż ze względu na specjalnie skomplikowany charakter sprawy zasięganie sporadycznych porad prawnych w poszczególnych kwestiach wątpliwych nie byłoby wystarczające, urzędy skarbowe (rewizyjne) powinny zwracać się do Prokuratorii o całkowite pokierowanie czynnościami egzekucyjnymi.

W ten sam sposób należy postępować w przypadkach, gdy z dotychczasowego przebiegu egzekucji prowadzonej samodzielnie przez urząd skarbowy (rewizyjny) można powziąć przekonanie, iż ze względu na poważniejsze trudności i przeszkody, odstąpienie sprawy Prokuratorii jest pożądane.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5654/2/48).

143

OKÓLNIK

z dnia 6 kwietnia 1948 r.

w sprawie podatku obrotowego od świadczeń wydawnictw dzienników i czasopism za rok podatkowy 1948.

Nawiązując do okólnika z dnia 13 marca 1947 r. Nr D. V. 1646/3/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 97), Ministerstwo Skarbu poleca ograniczyć wydawnictwom dzienników i czasopism pobór zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy za rok podatkowy 1948 do kwot podatku obliczonego według stawki 0,1%. Jednocześnie Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) upoważnia Izby Skarbowe do umorzenia z urzędu z powołaniem się na niniejsze zarządzenie kwot wymierzonego wymienionym przedsiębiorstwom wydawniczym podatku obrotowego za rok podatkowy 1948, stanowiących różnice między kwotami podatku wymierzonego według stawki podatku, przewidzianej w art. 17 ust. 1 pkt 2) lit. a) dekretu o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1948 r. o zmianie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 94), a kwotami podatku, obliczonego według stawki 0,1%.

Podsekretarz Stanu
Prof. Dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 3709/3/48).

Poz.	T R E Ś Ć		Data
141	Częściowa zmiana zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1947 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.	Z	23 XII. 1947 r.
142	Współudział Prokuratorii Generalnej z władzami skarbowymi w postępowaniu hipotecznym, upadłościowym i egzekucyjnym.	O	5 IV. 1948 r.
143	Podatek obrotowy od świadczeń wydawnictw dzienników i czasopism za rok podatkowy 1948.	O	6 IV. 1948 r.

Nr 39

Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R			
																	×							
D. V. 5654/2/48															×									
D. V. 3769/3/48											×													

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
A	— „	akcyz
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała

Cena zł 33

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300; kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.